

तथाऽऽत्माः । दैवसुखदाते चैव युगे तस्मिन् सुतिष्ठतौ ।
 विधा सुतिः सुतिश्चैव निश्चयो नाधिगम्यते । अतिश-
 यावगमनाद्भूतत्वं न विद्यते । धर्मतत्त्वे ह्यविज्ञाते
 मतिभेदस्तु जायते । परस्परं विभिन्नास्ते दृष्टीनां
 विभ्रमेण तु । अतो दृष्टिविभिन्नैः कृतमलाकुलान्ति-
 दम् । एको वेदश्चतुष्पादः संहृत्य तु पुनः पुनः । संज्ञे-
 पादायुषश्चैव व्यस्यते हापरेति च । वेदश्चैकश्चतुर्धा तु
 व्यस्यते हापरादिषु । ऋषिपुत्रैः पुनर्वेदा भिद्यन्ते दृष्टि-
 विभ्रमेः । ते तु ब्राह्मणविन्यासैः स्वरक्तमविपर्ययैः ।
 संहिता ऋग्यजुःसामानां संहृतास्तैर्महर्षिभिः । सामा-
 न्याद्देवताश्चैव दृष्टिभिन्नैः क्वचित् क्वचित् । ब्राह्मणं
 कल्पसूत्राणि भाष्यविद्यास्तथैव च । अन्ये तु प्रस्थिता-
 स्तान् कैचित्तान् प्रत्यवस्थिताः । हापरेषु प्रवर्तन्ते
 भिन्नार्थैः स्तदर्थैः । एकमाध्ययनं पूर्वमासीद्दे-
 धन्तु तत् पुनः । सामान्यविपरीतार्थैः कृतं शास्त्राकुल-
 न्तिदम् । साध्यव्यवश्च प्रस्थानैर्बहुधा व्याकुलीकृतम् ।
 तद्यैवार्थेणां शास्त्रां विकल्पैः स्वस्य संचयैः । व्याकुलो
 हापरेष्वर्थैः क्रियते भिन्नदर्शनैः । हापरे सन्निवृत्ते ते
 ऋषा नश्रान्तिः पौ कलौ । तेषां विपर्ययोत्पत्ता भवन्ति
 हापरे पुनः । अदृष्टिर्भरणं तैव तद्यैव व्याध्युपद्रवाः ।
 वाङ्मनःकर्मभिर्दुःखैर्निर्वेदो जायते ततः । निर्वेदा-
 क्जायते तेषां दुःखमोक्षविचारणा । विचारणायां
 वैराग्यं वैराग्याद्दोषदर्शनम् । दोषाणां दर्शनाच्चैव
 ज्ञानोत्पत्तिस्तु जायते । तेषां मायाविनां पूर्वं मर्त्यं
 स्वायम्भुवेऽन्तरे । उत्पत्त्यन्तीह शास्त्राणां हापरे
 परिपन्थिनः । आयुर्वेदविकल्पाश्च अङ्गानां ज्योतिषस्य
 च । अर्थशास्त्रविकल्पाश्च जैतुशास्त्रविकल्पनम् ।
 प्रक्रिया कल्पसूत्राणां भाष्यविद्याविकल्पनम् । स्मृति-
 शास्त्रप्रभेदाश्च प्रस्थानानि पृथक् पृथक् । हापरेष्वभि-
 वर्तन्ते मतिभेदास्तथा नृणां । जनसा कर्मणा वाचा
 कृच्छादात्तां पसिध्यन्ति । हापरे सर्वभूतानां कालः
 क्रोशपरः स्मृतः । लोभो धृतिर्वणिग्युद्धलज्जानामवि-
 निश्चयः । वेदशास्त्रप्रणयनं वर्णाणां सङ्करस्तथा । वर्णा-
 ऽऽश्रमपरिध्वंसः कामदेवौ तथैव च ।
 “कारिष्यते परिभवः कलिना नलस्य । तां हापरस्तु
 मृतममदुनोत् पुरस्तात् । भैमीनलोपयमनं पिशुनौ स-
 हृते न हापरः किल कलिश्च युगे जगत्याम्” नैव ।
 हापराय पुं पायकस्य द्यङ्गुल्यान्वितं पार्श्वं हापरं तस्य

अथ उत्तानतया पतनम् । द्यूतभेदे द्यङ्गुल्यान्वितपार्श्वक-
 पायकस्योत्तानतया पतने अयमशब्दः ३३४७ उ० दृश्यम् ।
 हामुप्यायण पुं द्यासप्रायण+पृषो० । इदयोः पुत्रे द्यासप्राय-
 णशब्दे दृश्यम् २८५५ लोके गौतमे सुनौ च शब्दार्थचि० ।
 हार स्त्री हारयति किवचचीत्या० उणा० कृिप् । १८५५ निर्ग-
 मनस्थाने अमरः । उपपाये च “आद्यहेतुता तद्द्वारा”
 सं० सं० “मरुद्ग्रा इति तु हारि” मरुः “विदग्ध निम्बप-
 त्नाणि नियता हारि वेश्मनः” याज्ञ० “वि अयन्तामृता-
 दधो हारो देवीरसञ्चतः” ऋ० ११११६ “यथाविहतायां
 हारि हारा प्रपद्येत” शत० ब्रा० ११११२२ हाः स्थितः
 अमरः । उपाये ज्ञानद्वारा भवेन्मुक्तिः” ज्ञानशास्त्रम् ।
 हार न० ह-णिच् कच् । १८५५ निर्गमस्थाने । गृहभेदे
 हारभेदास्तत्फलभेदाश्च गृहशब्दे २६३७ उ० उक्ताः
 “मनोवहारनिषिद्धति” कुमा० “उजहाररोधिभिः”
 रघुः । १५५५ च “भुजङ्गपिहितहारं पातालमधिगच्छति”
 रघुः । ४३५५ अङ्गे च “चालः करणा बुद्धिः सर्वं विष-
 यमवगाहते यस्मात् । तस्मात् त्रिविधं करणं हारि
 द्वाराणि शेषाणि” सं० का० “हारि प्रधानं, शेषाणि कर-
 णानि बाह्योन्मियाणि तैरूपनीतं सर्वं विषयं समनोह-
 द्वारा बुद्धिर्यथादवगाहतेऽध्यवस्यति तस्माद् बाह्योन्मि-
 याणि द्वाराणि हारवती च चालः करणा बुद्धिरिति”
 त० कौ० “तद् (व्याकरणम्) हारमपवर्गस्य वाङ्म-
 लानां चिकित्सितम्” हरिः । [त्रिका० ।
 हारक न० हारेण प्रशक्तेन कायति कै-क । हारकापुण्यां
 हारकण्टक पु० न० । हारस्य कण्टक इव । कपादे त्रिकाः
 हारका स्त्री प्रशक्तेन हारेण कायते कै-क टाप् धातुस्यक
 पूर्वत्वात् न अत इत्त्वम् । हारवत्याम् पुण्यां हारवतीशब्दे
 दृश्यम् “पेवकी तीर्थतुल्या सा किं तीर्थं” हारका प-
 रम् । सर्वतीर्थपरा अथवा हारका बहुपुष्पदा । यस्याः
 प्रवेशमात्रेण नराणां जन्मखण्डनम् । दानञ्च हारका
 याञ्च आदञ्च देवपूजनम् । चतुर्गुणञ्च तीर्थानां गङ्गा-
 दीनाञ्च भूमिप !” ब्रह्मवै० श्रीकृष्णजन्मखण्डे ।
 हारगोप पुं हारं गोपायति गुप-अण् । हारपात्रे
 हारकेय पुं हृत० । वासदेवे शब्दश्च हारकानाथादयोऽप्यत्र
 हारदातु हारं ददाति दा-तृन् । भूमिसङ्घट्टे भावप्र०
 हारप पुं हारं पाति पा-क । १ हारपात्रे “स्वर्गस्य लोकस्य
 हारपाः” द्या० उ० २ विष्णुवैदेयानां हारपः
 इति श्रुतिः ।